

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глобалізація характеризується посиленням економічної взаємозалежності національних економік, що пов'язано із підвищенням швидкості руху та обсягів товарів, послуг, технологій, капіталів через кордони. Це приводить до економічної інтеграції між країнами, результатом якої є злиття національних ринків у єдиний ринок. Глобалізація впливає на економічні відносини між суб'єктами підприємницької діяльності країн та спонукає їх до формування механізму взаємодії у процесі створення економічних благ, адекватного трансформаціям світової глобальної системи.

Підприємницька діяльність здійснюється у виробничій і невиробничій сферах, сфері послуг та ін. Її результатом є прибуток, для отримання якого необхідно створювати конкурентоспроможні товари (послуги). Суб'єктам підприємництва в умовах глобалізації необхідно використовувати інноваційні механізми організації діяльності, пов'язані із забезпеченням можливостей підприємств до виходу на закордонні ринки та участі у міжнародному бізнесі. Підприємства (компанії), а точніше їх прагнення до максимізації прибутку за допомогою інтенсивного розвитку є рушійною силою економічної глобалізації.

Підприємство є ринково-виробничою системою. Воно водночас виступає у ролі споживача факторів виробництва (купує ресурси на ринках факторів), виробника продукції та її продавця на ринках товарів і послуг. Такі аспекти зумовлюють необхідність формування новітніх підходів до використання мікроекономічного потенціалу країн зокрема, підприємств, з орієнтацією на глобальні галузеві ринки [6, с.178-185].

До основних умов здійснення підприємницької діяльності, що формуються глобалізацією відносять: створення «єдиних правил гри» міжнародними структурами, яким не може не підкорятися національний капітал; панування світового фінансового капіталу змінює цілі і мотиви підприємницької діяльності, переміщуючи їх виключно в грошову сферу; відбувається послаблення регулюючих функцій держави та руйнування традиційних механізмів регулювання підприємництва, що посилює залежність національної економіки від зовнішніх факторів [5, с. 43].

В науковій літературі наголошується, що зростання мобільності і відтворюваності практично всіх результатів і умов світогосподарчої діяльності перетворило глобалізацію на процес загальної транснаціоналізації економіки [1, с.178; 6, с.226]. В результаті чого світова економіка перетворюється на глобальний механізм, що дозволяє суб'єктам підприємницької діяльності здійснювати господарські операції, практично не прив'язуючи їх до території певної країни, а використовуючи весь світовий простір.

Основою процесу економічної глобалізації стають інтернаціоналізація виробничих зв'язків у високотехнологічних галузях на основі прямих іноземних інвестицій, формування глобальних по масштабу і безперервних по режиму роботи ринків; в першу чергу – фінансових. Елементи глобальної економіки :

1. Міжнародна науково-технічна сфера;
2. Сфера міжнародного виробництва;
3. Світовий ринок і міжнародна торгівля;
4. Міжнародна валютно-фінансова система [3, с.78-80].

Підприємницька активність суспільства – показник здорового розвитку економіки в конкурентному середовищі економічної глобалізації, а рушійною силою підприємництва нового типу є перехід від індустріального до постіндустріального розвитку економіки. Для утримання та посилення конкурентних позицій індустріальні країни перебудовують свої економічні системи для створення сприятливих умов підприємництву, залучення іноземних

інвестицій та активної акумуляції розширеного капіталу власних економічних систем [2, с.170].

До основних перспектив розвитку вітчизняних суб'єктів підприємницької діяльності в умовах глобалізації слід віднести:

- формування інноваційно-інвестиційного потенціалу;
- створення конкурентоспроможної продукції (послуг) з урахуванням вимог міжнародної системи сертифікації якості;
- використання принципів диверсифікації та вертикальної інтеграції у процесах створення корпоративних структур з різними суб'єктами ринку;
- удосконалення навичок і вмінь працівників та формування у них здатності працювати в умовах міжнародної інтеграції праці;
- посилювати складову соціальної відповідальності бізнесу [4; 3, с. 26].

Отже, основою процесу економічної глобалізації стають інтернаціоналізація виробничих зв'язків у високотехнологічних галузях на основі прямих іноземних інвестицій, формування глобальних по масштабу і безперервних по режиму роботи ринків; в першу чергу – фінансових.

Список використаних джерел.

1. Геєць В.М. Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів: монографія. / за ред. В.М. Гейця, А.А. Мазаракі. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. – 389 с.
2. Плахин Е.С. Воздействие экономической глобализации на экономический рост [Текст] / Е.С. Плахин // Молодой ученый.– 2011. – №6. Т.1. – С. 169–172.
3. Перспективи економіки України в умовах глобальної макроекономічної нестабільності. - К.: НІСД, 2012. – 33 с.
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів (Проект). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/publish/article.jsessionid=526491E20C659BE3929D50228D66B8B2?art_id=47920&cat_id=46017
5. Шишин С.В. Предпринимательство в условиях глобализации: основные черты и противоречия / С.В. Шишин. – Москва, экономика, 2010. – 334 с.
6. Фомін С. Проблеми розвитку економіки України в умовах глобалізації та роль держави / С. Фомін // Дослідження світової політики: Зб. наук. пр. — К.: ІСЕМВ НАН України, 2009. – Вип. 48. – С. 208–232.